

ενός «παράνομου», αόρατου και φτηνού εργατικού δυναμικού, μέσω του στρατοπεδικού εγκλεισμού, είναι πράγματα απείρως πιο σημαντικά, για την ανάπτυξη του υπαρκτού ελληνικού φασισμού, από τη μακρά θητεία του Βορίδη, π.χ., στην άκρα δεξιά. Η στρατιωτική διαχείριση της πολυεθνικής εργατικής τάξης ήταν ο πυρήνας γύρω από τον οποίο περιστρεφόταν και η δράση της Χρυσής Αυγής, ή ακριβέστερα, όπως έχουμε συχνά υποστηρίξει,⁹ το κρατικό σχέδιο πειθάρχησης του κοινωνικού πάτου που τέθηκε σε εφαρμογή μέσω της μετατροπής μιας ναζιστικής γκρούπας σε διαφημιζόμενο σωτήρα των αγανακτισμένων μικροαστών, με τις πλάτες σύσσωμου του «δημοκρατικού τόξου».

Γ' αυτόν τον λόγο δεν θα έπρεπε να περάσουν απαρατήρητες οι διαπιστώσεις του Αλιβιζάτου. Η επίκληση του όρου «εγκληματική οργάνωση» για τη δικαιολόγηση μιας ειδικής ποινικής μεταχείρισης είναι ένας «νεωτερισμός» τη σημασία του οποίου ο ίδιος έγκριτος συνταγματολόγος είχε τονίσει και το 2020, αμέσως μετά την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Έγραφε με γλαφυρό ύφος τότε ότι τα κάστανα είχαν βγει από τη φωτιά ήδη από το 2001, όταν καθιερώθηκε ως ποινικό αδίκημα η σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Με κύριο όπλο τον «τρομονόμο» της κυβέρνησης Σημίτη, που είχε επιτρέψει την καταδίκη της 17N, νικήθηκε, δυο δεκαετίες αργότερα, και ο φασισμός.¹⁰ Αυτό, όμως, που αποφεύγει να πει ο έγκριτος συνταγματολόγος είναι ότι το ίδιο νομικό πλαίσιο, και γενικά η ταμπέλα της «εγκληματικής οργάνωσης», αξιοποιείται πια, συστηματικά, ενάντια σε αυτό που οι εγκληματολόγοι αποκαλούν «αποκλίνουσες συμπεριφορές» της εργατικής τάξης. Οι οπαδικές κόντρες ή οι μικροκλοπές, στα δελτία τύπου της αστυνομίας, και στην ειδησεογραφία που τα αναπαράγει διαμορφώνοντας την «επικαιρότητα», περιγράφονται ως πράξεις «εγκληματικών οργανώσεων» και «συμμοριών». Ακολουθούν οι αντίστοιχες δικογραφίες, προφυλακίσεις και ποινές.

Το κρατικό σχέδιο «Χρυσή Αυγή» μπήκε στην άκρη γιατί δημιούργησε, σε επίπεδο δρόμων, πόλωση που δεν είχε προβλεφθεί και γιατί αντί να γενικεύσει το αίτημα τρόμου στον κοινωνικό πάτο πολλαπλασίασε αθέλητα τις αφορμές ενότητας και συλλογικής ενδυνάμωσης.¹¹ Η δίκη των χρυσαυγίτων ήταν μια μεγάλη επιχείρηση λήθης και συσπείρωσης πίσω από το ελληνικό κράτος που ξαφ-

νικά μεταμφιέστηκε σε «τείχος της δημοκρατίας», ενώ μέχρι τότε ήταν ο αληθινός ενόρχηστρωτής των χρυσαυγίτικων πογκρόμ. Αποτέλεσε, όμως, και μια ευκαιρία να παραχθούν συναινέσεις σε νέα νομικά εργαλεία για την εγκληματοποίηση της εργατικής τάξης. Και δεν χρειάζεται να ανησυχούν οι συνταγματολόγοι για τη «ρευστότητα στη λειτουργία της δημοκρατικής αρχής». Το ελληνικό κράτος εναλλάσσει τα πειθαρχικά του σχέδια με σκοπό να γίνει πιο σύμπαγες και πιο στέρεο, καθώς εντείνεται η πολεμική του προετοιμασία.

1. «Αλ. Τσίπρας: Διάτρητη η τροπολογία της κυβέρνησης – Γίνεστε οι καλύτεροι χορηγοί της ακροδεξιάς», *Ναυτεμπορική*, 11/04/2023.
2. «Στα ύψη η κόντρα ΣΥΡΙΖΑ – ΝΔ για το 'κόμμα' Κασιδιάρη», *Τα Νέα*, 10/04/2023.
3. Σωτήρης Ρίζος, «Το συνταγματικό πρόβλημα των εκλογών», *Καθημερινή*, 23/04/2023.
4. Νίκος Αλιβιζάτος, «Για την αποκατάσταση του Συνταγματικού Δικαίου», *Καθημερινή*, 29-30/04/2023.
5. Στο προηγούμενο τεύχος μας είχαμε τοποθετήσει αυτές τις δηλώσεις στον ευρύτερο καμβά της μεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους σήμερα. Βλ. «Τα αφεντικά μας είναι ενθουσιασμένα αλλά θέλουν κάποιον να τους οργανώσει: Από τα 'κύματα' της 'πανδημίας', στις 'ροές' των μεταναστών (Μέρος Β')», *Antifa* #84, 03/2023.
6. Βλ. «'Συμμορίες ανηλίκων': Το βρίσιμο στην εργατική νεολαία και η χρησιμότητά του», *Antifa* #78, 12/2021.
7. «Άκης Σκέρτσος: Νέα απάτη με παραποιημένη δήλωση Τσίπρα για Χρυσή Αυγή», *Η Αυγή* [ηλ. έκδ], 18/05/2023. «Αλέξης Τσίπρας: Δεν είναι φασίστες όλοι όσοι ψήφισαν Χρυσή Αυγή», *Το Βήμα*, 19/05/2023.
8. «Έμμεση προαναγγελία Κασιδιάρη ότι θα προσβάλει το αποτέλεσμα των εκλογών», *Η Εφημερίδα των Συντακτών*, 10/05/2023. Προσέξετε τον τίτλο που διάλεξε η εφημερίδα που έχει αφεντικό τους αναγνώστες της για το κάλεσμα του Κασιδιάρη προς τους οπαδούς του.
9. Βλ. «Φασισμός και αντιφασισμός σήμερα: Στη μαλακία, στη θεωρία, στην πράξη», *Antifa* #33, 10/2012.
10. Νίκος Αλιβιζάτος, «Η Χρυσή Αυγή, τα κάστανα και η φωτιά», *Καθημερινή*, 11/10/2020.
11. Βλ. «Η μοναδική πηγή αισιοδοξίας: Η εργατική τάξη των νότιων Βαλκανίων στα χρώματα των μνημονίων και του ιού», *Antifa* #80, 05/2022.

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΕΣΩ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

«Τα καλώδια της ΔΕΗ δεν είναι σκέτο σύρμα. Είναι και ένα ακτινωτό δίκτυο εξουσίας από μια κεντρική πηγή προς μυριάδες μικρούλες μπρίζες. Με αυτή την έννοια, το ηλεκτρικό δίκτυο μπορεί να μεταφέρει και εντολές». Αυτά γράφαμε σε ένα πρόσφατο άρθρο ετούτου εδώ του περιοδικού που επηρέασε πολύ περισσότερο από όσο διαβάστηκε.¹

Εννοούσαμε ότι η τιμολογιακή πολιτική των «ηλεκτρικών εταιρειών» λειτουργεί ως αντλία χρήματος από τον «πληθυσμό», δηλαδή εμάς, προς τις μεγάλες βιομηχανίες. Το κράτος, λέγαμε, μπορεί έτσι να κανονίσει την επιδότηση της τσιμεντοβιομηχανίας μέσω ειδικών τιμολογίων ρεύματος, ή ακόμη και απλά αφήνοντας τις τσιμεντοβιομηχανίες να χρωστάνε, μέθοδος που μετατρέπει τις ηλεκτρικές εταιρείες σε κανονικές τράπεζες.²

Στο επόμενο τεύχος ξεκαθαρίσαμε περαιτέρω αυτή την περίπλοκη διαδικασία, μέσω ιστορικής αναδρομής. Σημειώσαμε ότι ο βασικός στόχος της ΔΕΗ, όταν αυτή δημιουργήθηκε τη δεκαετία του '50, ήταν η παροχή ρεύματος στην εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος». Μάλιστα το ρεύμα θα το πλήρωνε ο «πληθυσμός». Σύμφωνα με την αρχική συμφωνία, η «Αλουμίνιον της Ελλάδος» θα πλήρωνε 9 δραχμές την κιλοβατώρα για 50 χρόνια – την ίδια στιγμή, το γενικό κόστος του ρεύματος ήταν 35 λεπτά ανά κιλοβατώρα, δηλαδή τετραπλάσιο.³

Αυτή η μετεμφυλιακή στρατηγική συνεχίστηκε από το 2010 και μετά με προβιά νεοφιλελευθερι-

σμού. Η «εμβληματική μεταρρύθμιση» του «ενεργειακού χρηματιστηρίου» έλαβε χώρα μεταξύ 2018 και 2019, επί Σύριζα. Ο αρμόδιος υπουργός, Γιώργος Σταθάκης, σημείωνε ότι επρόκειτο για προσπάθεια μετάβασης «σε ένα ενεργειακό σύστημα που θα μεριμνά για τους καταναλωτές».⁴

Όντως, εμάς είχε στο μυαλό του. Στα χρόνια που ακολούθησαν, η «ενεργειακή κρίση» φορτώθηκε στην καμπούρα μας μέσω «σύνδεσης των τιμών με το χρηματιστήριο ενέργειας». Εν τω μεταξύ το κράτος επιδοτούσε τους λογαριασμούς και το έγραφε και πάνω τους: αντί για 200 ευρώ πλήρωνες μόνο 90. Παλιά βέβαια πλήρωνες 60.

Εκείνο που δεν έγινε γνωστό με αντίστοιχη έμφαση ήταν ότι εν τω μεταξύ, και μέχρι τον Δεκέμβριο που μας πέρασε, οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες» της χώρας, είχαν συμβάσεις με σταθερά τιμολόγια!⁵ Και ότι αυτές οι συμβάσεις είχαν προκύψει με «πολιτικές ουσιαστικά αποφάσεις», δηλαδή με κρατική παρέμβαση.⁶ Ποιες είναι αυτές οι ενεργοβόρες βιομηχανίες; Η Βιοχάλκο ρουφάει 1,4 τεραβατώρες ανά έτος. Τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ ρουφάνε 0,5 τεραβατώρες ανά έτος. Στην κορυφή των καταναλώσεων βρίσκουμε –τι άλλο;- την εταιρεία «Αλουμίνιον της Ελλάδος» με κατανάλωση 3 τεραβατώρες ετησίως.

Οπότε, με κρατική απόφαση, μέχρι τον Δεκέμβριο του 2022, αυτές οι ενεργοβόρες βιομηχανίες πλήρωναν σταθερές τιμές ρεύματος στη ΔΕΗ. Την ίδια στιγμή η ΔΕΗ ρουφούσε τα λεφτά του «πληθυ-

σμού» και τις κρατικές «κοινωνικές» επιδοτήσεις, βγάζοντας τη ζημιά. Οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες της χώρας» δέχονταν κρατική επιδότηση και χρηματική υποστήριξη από εμάς τους υπόλοιπους. Και εν τω μεταξύ οι κρατικοί ρουφιάνοι μάς τάζαν φούμαρα περί κρίσης, ενεργειακού χρηματιστηρίου και «νεοφιλελευθερισμού».

Αυτό που έγινε μετά τον Δεκέμβριο του '22 είναι ακόμη πιο ενδιαφέρον. Η ΔΕΗ αποφάσισε να «εκκινήσει διαπραγματεύσεις για νέα τιμολόγια στη βάση των χονδρεμπορικών τιμών της αγοράς». Εκείνο που επεδίωκε ήταν «το άνοιγμα της αγοράς υψηλής τάσης», δηλαδή οι «ενεργοβόρες βιομηχανίες» της χώρας να προσφύγουν στους «ιδιώτες παρόχους». Εν τω μεταξύ, οι «ιδιώτες πάροχοι», με κάποιο παράξενο τρόπο ανήκουν στις «ενεργοβόρες βιομηχανίες»: Η Protergia και η Watt & Volt ανήκουν στο «Αλουμίνιον της Ελλάδος». Η Elpedison ανήκει στα «Ελληνικά Πετρέλαια». Η Ήρων ανήκει στην κατασκευαστική ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, η οποία με τη σειρά της βρίσκεται σε «στρατηγική συμμαχία με τα τσιμέντα ΤΙΤΑΝ».⁷ Εννοείται ότι, καθόλη τη διάρκεια της «κρίσης», όλες αυτές οι «ιδιωτικές εταιρείες» μας στέλνουν ακριβώς τους ίδιους φουσκωμένους λογαριασμούς και εισπράττουν την ίδια κρατική επιδότηση με τη ΔΕΗ. Όσο για τα συμβόλαια που ετοιμάζονται να συνάψουν με τις μητρικές τους «ενεργοβόρες βιομηχανίες», δεν μας τα περιέγραψαν, αλλά μπορείτε να τα φανταστείτε.

Σημειώστε για το τέλος ότι όλα τούτα είναι σημαντικό τμήμα της πολεμικής οικονομίας. Όπως το

DEPRESSION

έλεγε και ο Ζολώτας το 1940, οι εγχώριοι κλάδοι που παράγουν «προϊόντα πρώτης ανάγκης» [ενν. για την πολεμική προετοιμασία] θα πρέπει να επιδοτηθούν ή να δημιουργηθούν εκ του μηδενός. Αυτό ακριβώς συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, όχι μόνο μέσω ρεύματος, αλλά και επιδοτήσεων «πράσινης οικονομίας», «δημοσίων έργων» και πάει λέγοντας. Όταν επιπλέον πρόκειται για τσιμέντα και αλουμίνιο, δηλαδή δυνάμει εξαγωγίμα εμπορεύματα, η προνομιακή ηλεκτρική μεταχείριση λειτουργεί ως dumping: Μια εταιρεία που κατέχει το μονοπώλιο σε μια χώρα πουλάει τα εμπορεύματά της στο εσωτερικό σε αυξημένες τιμές και χρησιμοποιεί τα κέρδη για να πουλήσει τα ίδια εμπορεύματα στο εξωτερικό σε τιμές μικρότερες του φυσιολογικού. Δηλαδή τα τσιμέντα και τα αλουμίνια βουτάνε τα λεφτά μας για να ανταπεξέλθουν στους δασμούς των άλλων κρατών.

Υπάρχει ένα ειδικό πολιτικό συμπέρασμα εδώ. Δηλαδή: πίσω από τα φούμαρα της «ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ», το κράτος ελέγχει την παραγωγή ρεύματος και τη χρησιμοποιεί για εθνικούς λόγους. Τα φούμαρα της

«ιδιωτικοποίησης» δεν είναι παρά σχεδιασμένη σύγχυση που εκπορεύεται εκ δεξιών και αριστερών.

Υπάρχει και ένα γενικότερο συμπέρασμα όμως: θα πρέπει να είμαστε περήφανοι που τόσα χρόνια συμμετέχουμε σε ένα έργο εθνικής σημασίας, ακόμη και χωρίς να το ξέρουμε.

1. «Η πολεμική οικονομία και τι σχέση έχει με τον ιό», *Antifa* #81, 7/2022. Άτιμο τεύχος Ιουλίου!
2. «ΔΕΗ: 66.000 πελάτες με υψηλές οφειλές χρωστούν όσα 1,5 εκατ. μικροοφειλέτες», *Καθημερινή*, 25/9/2019.
3. «Πώς το κράτος μας αλλάζει τα φώτα», *Antifa* #82, 10/2022.
4. Χάρης Φλυδούπουλος, «Σταθάκης: Εμβληματική μεταρρύθμιση το ενεργειακό χρηματιστήριο», *Capital.gr*, 5/2/2019.
5. Χρύσα Λιάγγου, «Παρελθόν το μονοπώλιο της ΔΕΗ στην υψηλή τάση», *Καθημερινή*, 11/5/2023.
6. Στο ίδιο.
7. Νίκος Ρουσάογλου, «Μαγνήτης τα απορρίματα: γιατί διεκδικούν τη διαχείριση τσιμεντοβιομηχανίες και διυλιστήρια», *Καθημερινή*, 24/9/2021. Αυτό βγαίνει γράφοντας στην μπάρα της γνώσης «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ τσιμέντα». Αλλά γιατί να γράψεις τέτοιο πράγμα; Γράψε καλύτερα «γατάκια».

3/4: Η εφαρμογή Safe in Greece θα καλεί επιτόπου την ΕΛ.ΑΣ. και θα στέλνει προσωπικά στοιχεία και τοποθεσία με ένα κουμπί. Διαθέτει τις εξής λειτουργίες: «Διαρρήκτης», «Υπό Επίθεση», «Ενδοοικογενειακή Βία». Παρατηρούνται ελλείψεις. Αν υπήρχε και κουμπί bullying, τώρα δεν θα είχε τραυματιστεί η παιδική ψυχούλα του Γαδάρχη.

6/4: Πρώτη πανευρωπαϊκά η Ελλάδα στην παροχή πυρομαχικών στην Ουκρανία. Καλά τα έλεγε λοιπόν ο Κυριάκος. Οι εξαγωγές πάνε τρένο.

9/4: Έως 20.000 κλήσεις χρειάζονται οι δημοσκόποι για να βρουν 1.000 που να δεχτούν να απαντήσουν στη δημοσκόπηση. Οι ειδικοί αποδίδουν το πρόβλημα στην «τραυματισμένη σχέση πολίτη-πολιτικού συστήματος». Ο Τσίπρας το αποδίδει στο ότι είναι Συριζαίοι, αλλά φοβούνται μήπως ακούει το τηλέφωνό τους ο Μητσοτάκης. Η ΕΥΠ ακόμη δεν έχει αποκωδικοποιήσει την κατάσταση.

16/4: Φόβοι στην Τουρκία μήπως «ψηφίσουν οι νεκροί του σεισμού» οι οποίοι ακόμη δεν έχουν καταγραφεί όλοι. Τελικά είμαστε πολύ πίσω. Στην Τουρκία ψηφίζουν μέχρι και οι νεκροί, εδώ ούτε τους ζωντανούς δεν καταφέρνουν να στείλουν στις κάλπες. Ποιες κάλπες; Ούτε στις δημοσκοπήσεις δεν πάνε.

21/4: Η Ελλάδα εξαγει το λογισμικό Predator σε μία εκ των αντιμαχόμενων πλευρών του Σουδάν. Ο Κυριάκος δικαιώνεται ακόμη περισσότερο.

21/4: 800 κιλά κοκαΐνη εντοπίζονται στη Βενετία σε ελληνικό πλοίο του εφοπλιστή Λασκαρίδη. Ο Λασκαρίδης αντί να πει ότι οι εξαγωγές πάνε και πλοίο εκτός από τρένο, απαντά «εγώ δεν ξέρω τίποτα». Πάλι καλά δηλαδή που τα ντρόγκια δεν βρέθηκαν σε κάποιο απ' τα πλοία που έχει δωρίσει στο πολεμικό ναυτικό.

4/5: Εγκρίνεται από την Κομισιόν νόμος για την παραγωγή 500 εκατομμυρίων οβίδων ετησίως για την Ουκρανία. Απ' αυτά, έως 80 εκατομμύρια μπορεί να φτάσουν στην ελληνική βιομηχανία πυρομαχικών. Ο Κυριάκος δικαιώνεται πλήρως. Το μόνο που πρέπει να προσέξουμε είναι μήπως αρχίσουν να πηγαίνουν τρένο κι οι εισαγωγές. Και φάμε καμιά οβίδα κατακέφαλα.

10/5: Συλλαμβάνονται 9 άτομα για εισαγωγή 104 κιλών κοκαΐνης στη χώρα. Ο ένας εξ αυτών ήταν ιδιοκτήτης της εταιρίας καθαρισμού απ' την οποία έφαγε το βιτριόλι η Κούνεβα το 2008, εξαγωγέας λαθραίων όπλων στη Λιβύη το 2020 και ιδιοκτήτης εταιρίας που προμήθευε με στρατιωτικά είδη την ΕΛ.ΑΣ. (το πότε αδιευκρίνιστο). Το κερασάκι δηλαδή στη δικαίωση του Κυριάκου: Για όλες τις προηγούμενες δραστηριότητες ο καλός αυτός άνθρωπος δεν είχε αντιμετωπίσει κανένα ζήτημα με τη δικαιοσύνη. Αλλά όχι και να εισάγει κόκα. Άμα θέλει ας την εξαγει.

Μετά από κοντά δύο χρόνια, οι εργάτες και οι εργάτριες της χώρας δεν χρειάζεται πλέον να βάζουν ένα μαντζαφλάρι στη μύτη τους δυο φορές την εβδομάδα, πληρώνοντας μάλιστα ένα ταλιράκι τη φορά. Προφανώς βέβαια όλοι αυτοί δεν είναι αναγνώστες της Εφ.Συν., γιατί η εφημερίδα με μοναδικούς εργοδότες τους αναγνώστες της, αντιμετωπίζει το τέλος του υποχρεωτικού ράβιντ για τους εργάτες ως «ξήλωμα των τελευταίων μέτρων». Κάτι σαν γραφικός χουντόγερος δηλαδή που αναπολεί τα ωραία χρόνια.